

Sygn. akt XP(upr) (...)

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

W., 30.10.2013 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Śródmieście Wydział X Pracy i Ubezpieczeń Społecznych we W. w składzie:

Przewodniczący SSR Alicja Rudnicka

Ławnicy Lucyna Ziewiec, Izabela Wasilewska

Protokolant Dominika Gorząd

po rozpoznaniu w dniu 25 października 2013 r. we Wrocławiu

na rozprawie sprawy

z powództwa **R. S.**

przeciwko **Agencji Pracy (...) Sp. z o.o. we W.**

o odszkodowanie, wynagrodzenie chorobowe i o zasądzenie potrąconego wynagrodzenia

I. zasądza od strony pozwanej Agencji Pracy (...) Sp. z o.o. we W. na rzecz powoda R. S. kwotę 16.405,53 zł (szesnaście tysięcy czterysta pięć złotych pięćdziesiąt trzy grosze) tytułem odszkodowania wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 1.12.2012 r. do dnia zapłaty;

II. zasądza od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 1.850 zł (jeden tysiąc osiemset pięćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu potrąconego wynagrodzenia za pracę wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 22.08.2013 r. do dnia zapłaty;

III. umorzyć postępowanie w pozostałej części;

IV. zasądza od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 510 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

V. zasądza od strony pozwanej na rzecz Skarbu Państwa (Kasa Sądu Rejonowego dla Wrocławia - Śródmieścia) kwotę 912,77 zł tytułem stosunkowej opłaty od pozwu, od uiszczenia której powód był zwolniony z mocy ustawy;

VI. wyrokowi w pkt I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności do kwoty 6.562,21 zł tj. do wysokości jednomiesięcznego wynagrodzenia powoda.

UZASADNIENIE

Powód R. S. w pozwie skierowanym przeciwko (...) Sp. z o.o. we W. wniósł o zasądzenie na jego rzecz 5 511, 92 € tj. kwoty 22 929,72 zł z ustawowymi odsetkami od dnia doręczenia odpisu pozwu, tytułem odszkodowania za niezgodne z prawem rozwiązanie umowy o pracę bez wypowiedzenia.

Na uzasadnienie żądania podał, że był zatrudniony na podstawie umowy o pracę tymczasową od dnia 11.06.2012 r. do dnia 31.12.2012 r. na stanowisku zbrojarza, przy czym miejscem wykonywania pracy była budowa stadionu w N.. W okresie od dnia 17.09.2012 r. do dnia 30.09.2012 r. kiedy udzielono powodowi urlopu wypoczynkowego udał się do Polski. W czasie podróży zaczął odczuwać dolegliwości bólowe kręgosłupa. Po przyjeździe udał się do lekarza, który wypisał mu zwolnienie lekarskie. Powód mając nadzieję, że dolegliwości szybko ustaną a leczenie nie będzie

trwać długo zarezerwował bilet lotniczy powrotny do N. na dzień 30 września, o czym poinformował kierownika do spraw kadr drogą mailową. W czasie kolejnych wizyt lekarskich powód otrzymał dalsze zwolnienia lekarskie, o których informował drogą mailową kierownika działu kadr. Po ostatniej wizycie lekarskiej i otrzymaniu zwolnienia do dnia 15.10.2012 r. powód próbował w dniu 08 października bezskutecznie kontaktować się telefonicznie z pozwaną. W dniu 09.10.2012 r. powód drogą mailową oraz przesyłką pocztową powiadomił pracodawcę o zwolnieniu lekarskim. Z dniem 08.10.2012 r. pozwana rozwiązała umowę o pracę bez wypowiedzenia z powodu nieusprawiedliwionej nieobecności. W ocenie powoda przyczyna zwolnienia jest bezzasadna, ponieważ została dokonana w okresie jego usprawiedliwionej nieobecności w pracy. Przeprowadzona w dniu 15.10.2012r. kontrola ZUS nie zakwestionowała prawidłowości wystawionego zaświadczenia lekarskiego na okres od 08.10.2012r. do 15.10.2012r.

Następnie pismem z dnia 06.02.2012r. powód zmodyfikował swoje roszczenie żądając uznania wypowiedzenia umowy o pracę tymczasową zawartą na czas określony za bezskuteczne, zasądzenia od strony pozwanej na jego kwoty 3 400 zł tytułem odszkodowania za nieuzasadnione rozwiązanie umowy o pracę bez wypowiedzenia z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu, zasądzenia od pozwanej zasiłku chorobowego za okres od dnia 17.09.2012r. do dnia 05.10.2012r. i za dzień 08.10.2012r. w kwocie 3 600 zł z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu.

Na rozprawie w dniu 21.08.2013r. powód sprecyzował ostatecznie swoje żądanie wnosząc o zasądzenie na jego rzecz kwoty 16 305,52 zł tytułem odszkodowania za niezgodne z prawem rozwiązanie umowy bez zachowania okresu wypowiedzenia w wysokości odpowiadającej 2,5 miesięcznemu wynagrodzeniu z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz zwrotu potrąconej z wynagrodzenia powoda kwoty 1850 zł. Łącznie kwoty 18 255,53 zł., co potwierdził w piśmie z dnia 28.08.2013 r. (k. 132).

W uzasadnieniu żądania wskazał dodatkowo, że przyczyna podana przez pozwaną w pisemnym oświadczeniu o rozwiązaniu umowy bez wypowiedzenia nie jest konkretna. Jednocześnie powtórzył, że rozwiązanie umowy bez wypowiedzenia nastąpiło w okresie usprawiedliwionej nieobecności powoda. Natomiast kwota odszkodowania, jakiego dochodzi za 2,5 miesiąca wynosi 16 405,52 zł, a nie 16 305,52 zł jak odnotowano w protokole rozprawy z dnia 21.08.2013r. (pismo powoda z dnia 28.08.2013r. k.132 i prot. rozprawy z dnia 25.10.2013r. k.155).

Na rozprawie w dniu 25.10.2013r. powód cofnął żądanie pozwu ponad wymienioną wyżej kwotę tj. ponad 18 255,53zł.

W odpowiedzi na pozew strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa całości oraz o zasądzenie zwrotu kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwana podniosła, że powód przesyłał zwolnienia lekarskie z opóźnieniem, co uniemożliwiało wystąpienie do ZUS o dokonanie kontroli prawidłowości wystawianych zwolnień. Pozwana informowała powoda o konieczności przesłania zeskanowanych zwolnień drogą mailową na druk (...). W drodze kontroli ZUS stwierdzono brak przeciwwskazań powoda do pracy w dniach 6-7 października 2012r. Pozwana podała, że oświadczenie o rozwiązaniu umowy bez wypowiedzenia powód otrzymał w dniu 09 października, a wystawione w dniu 09 października kolejne zwolnienie lekarskie pokrywało się z okresem nieusprawiedliwionej nieobecności oraz z okresem zakwestionowanego wcześniej zwolnienia lekarskiego. Pozwana dodatkowo wskazała, że wielokrotnie bezskutecznie próbowała kontaktować się z powodem. Powód miał pełną możliwość dostarczenia informacji o zwolnieniu lekarskim w dniu 08.10.2012r. Ponadto podała, że dokonała wypłaty na rzecz powoda za okres od dnia 17.09. do 05.10.2012r. ekwiwalentu za urlop wypoczynkowy oraz wynagrodzenia za okres nieobecności z powodu choroby.

W piśmie z dnia 05.04.2013r. pozwana zarzuciła, iż powodowi nie przysługuje roszczenie o uznanie za bezskuteczne wypowiedzenia umowy o pracę z uwagi na tryb rozwiązania stosunku pracy tj. bez zachowania okresu wypowiedzenia. Podała, że z kwoty wynagrodzenia za miesiąc październik 2012 roku oraz ekwiwalentu za niewykorzystany urlop dokonała potrącenia wydatków poniesionych przez nią w dniu 09.06.2012r. tytułem pokrycia kosztów naprawy pojazdu powoda. Pozwana wskazała, że żądanie odszkodowania przysługuje tylko tym pracownikom, z którymi rozwiązano umowę o pracę bez wypowiedzenia z naruszeniem obowiązujących przepisów oraz bez zaistnienia ustawowych przesłanek. W ocenie pozwanej niewątpliwym naruszeniem ze strony powoda było brak informowania o fakcie i przyczynach kolejnych nieobecności. Ponadto nieusprawiedliwiona nieobecność powoda w pracy odnosiła się

zarówno do pierwszego, drugiego i ostatniego okresu oraz za okres, kiedy zwolnienie straciło ważność tj. od 05.10.2012 r.

Sąd ustalił, następujący stan faktyczny:

Pozwana (...) Sp.zo.o. we W. zawarła z powodem R. S. umowę o pracę tymczasową na czas określony od dnia 11.06.2012 r. do dnia 31.12.2012 r. w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku zbrojarza w C. S. de Nice, B. des J.. Miesięczne wynagrodzenie powoda wynosiło 1423,15 euro brutto, przy czym wymiar czasu pracy wynosił 151, 56 godzin średnio miesięcznie. Strony przewidziały w możliwość wcześniejszego rozwiązania umowy za 7 dniowym wypowiedzeniem.

Dowód: umowa o pracę z dnia 04.06.2012r. - akta osobowe

Wynagrodzenie powoda wynosiło 6 562, 21 zł brutto miesięcznie.

Dowód: zaświadczenie strony pozwanej z dnia 14.02.2013r. k. 98

Przed przystąpieniem do pracy powód umówił się z pozwaną, że pojedzie do N. swoim samochodem i zabierze pozostałych pracowników pod warunkiem, że zostanie zrobiony przegląd techniczny pojazdu oraz zostaną usunięte usterki. Strony nie ustaliły w sposób jednoznaczny, kto poniesie koszty przeglądu i ewentualnej naprawy. W celu dokonania przeglądu powód dostarczył samochód do wskazanego przez pozwaną warsztatu samochodowego.

W dniu 08.06. 2012 r. wystawiono fakturę VAT nr (...) na pozwaną na kwotę 2 392,35 zł z tytułu naprawy pojazdu. Pozwana dokonała potrącenia z wynagrodzenia powoda za miesiąc wrzesień oraz październik 2012 r. kwoty 1 850 zł. Powód nie wyraził zgody na dokonanie tego potrącenia.

Dowód: faktura VAT z dnia 08.06.2012r. k. 112,

zeznania świadka I. L. k. 117,

zeznania powoda k. 120.

Powód w dniu 14.09.2012 r. złożył wniosek o udzielenie urlopu wypoczynkowego na okres od dnia 15.09. do 28.09.2012 r., który został zaakceptowany przez bezpośredniego przełożonego - kierownika budowy. Cała brygada, z którą pracował powód została wysłana na urlop wypoczynkowy i wróciła do Polski, na okres od dnia 17.09.2012r. do dnia 30.09.2012 r. Na urlop powód powrócił do swojego miejsca zamieszkania.

Dowód: wniosek o urlop, tygodniowe karty pracy - akta osobowe

zeznania powoda k. 41, 161

W dniu 19.09.2012r. powód dokonał zakupu powrotnego biletu lotniczego do N. na dzień 30.09. 2012 r.

Dowód: wydruk potwierdzenia przelewu k. 133

Z powodu utrzymującego się bólu kręgosłupa w dniu 18.09.2012 r. powód odbył konsultację lekarską w (...) Przychodni (...) w W., gdzie otrzymał skierowanie do poradni neurologicznej. Jednocześnie lekarz wystawił zwolnienie na okres od 17.09.2012r. do 23.09.2012r. nr (...). Z uwagi na dużą ilość pacjentów oczekujących na wizytę do lekarza neurologa, zarejestrowano powoda dopiero na dzień 08.10.2012r. Powód w dniu 20.09.2012r. poinformował kierownika działu kadr drogą mailową o przyczynach nieobecności, przesyłając zwolnienie lekarskie za okres od 17.09. do 23.09.2012 r.

Dowód: kserokopia karty pacjenta k.143 – 143 verte, 144 verte,

skierowanie do Poradni Neurologicznej k. 147

zwolnienie lekarskie - akta osobowe,

wydruk z maila k. 109.

zeznania powoda k.161

W dniu 26.09.2012 r. powód odbył kolejną konsultację w Poradni Ogólnej, podczas której stwierdzono utrzymywanie się dolegliwości bólowych kręgosłupa, zmiany zwyrodnieniowe wtórne z umiarkowanym zwężeniem przestrzeni międzykręgowych. Podczas wizyty wystawiono zwolnienie lekarskie na okres od 24.09.2012 r. do dnia 30.09.2012 r. nr (...).

Dowód: kserokopia karty pacjenta k.137,

zwolnienie lekarskie - akta osobowe

W dniu 01.10.2012 r. powód odbył kolejną konsultację lekarską, gdzie rozpoznano ograniczoną ruchomość odcinka L oraz zalecono leczenie farmakologiczne. Podczas wizyty wystawiono zwolnienie lekarskie na okres od 01.10 do 08.10.2012 r. nr (...). Pozwana poinformowała powoda drogą elektroniczną w dniu 01.10.2012r. o konieczności niezwłocznego dostarczania kolejnych zwolnień lekarskich celem uruchomienia kontroli w ZUS.

Dowód: kserokopia karty pacjenta k. 143,

zwolnienie lekarskie - akta osobowe

wydruk z maila k. 111

W dniu 08.10.2012 r. powód udał się na wizytę w (...) Sp. z o.o. w W., gdzie rozpoznano bóle kręgosłupa odcinka lędźwiowego, zlecono wykonanie rtg kręgosłupa. Lekarz neurolog wydał zaświadczenie powodowi dla lekarza kierującego oraz skierowanie na MR kręgosłupa odcinka lędźwiowego.

Dowód: zaświadczenie - kserokopia karty pacjenta k. 147,

skierowanie na badanie MR i zaświadczenie k. 148.

W kolejnym dniu tj. 09.10.2012 r. powód udał się do lekarza Poradni Ogólnej celem przedłożenia zaświadczenia sporządzonego przez specjalistę neurologa. Podczas wizyty wystawiono zwolnienie lekarskie na okres od dnia 08.10.2012 r. do 15.10.2012 r. nr (...) oraz skierowano na badanie. W dniu 09.10.2012 r. powód powiadomił pozwaną drogą mailową o przyczynach nieobecności, informując o zaświadczeniu lekarskim, które wysłał pozwanej drogą pocztową.

Dowód: historia choroby k. 144 verte,

zwolnienie lekarskie - akta osobowe,

wydruk z poczty mailowej k. 134.

potwierdzenia nadania przesyłek w Urzędzie Pocztowym k. 34-36

Pozwany zwrócił się do ZUS o dokonanie kontroli zwolnienia lekarskiego. W wyniku kontroli przeprowadzonej przez lekarza orzecznika ZUS zwolnienia lekarskiego za okres od dnia 01.10.2012 r. do 08.10.2012 r. decyzją ZUS z dnia 10.12.2012 r. stwierdzono, że niezdolność powoda do pracy ustała z dniem 05.10.2012 r. i odmówiono wypłaty zasiłku

chorobowego za okres 06.10 do 07.10.2012 r.(sobota, niedziela). Zwolnienie lekarskie powoda za okres od 08.10.2012 r. do dnia 15.10.2012r. nie zostało zakwestionowane przez ZUS.

Dowód : decyzja ZUS z dnia 10.12.2012r. k. 135,

zeznania świadka I. L. k. 118.

Z dniem 08.10.2012 r. pozwana rozwiązała z powodem umowę o pracę tymczasową bez wypowiedzenia. Jako przyczynę wskazała ciężkie naruszenie przez pracownika podstawowych obowiązków pracowniczych polegających na nieusprawiedliwionej nieobecności w pracy. Powód otrzymał powyższe oświadczenie w dniu 09.10.2012 r.

Dowód: oświadczenie pozwanej o rozwiązaniu umowy z dnia 08.10.2012r.,

zwrotne potwierdzenie odbioru – akta osobowe

Pozwana wypłaciła powodowi ekwiwalent za urlop wypoczynkowy oraz zasiłek chorobowy za okres od 01.10.2012 r. do 05.10.2012 r. oraz 08.10.2012r.

Dowód: karta płac k. 48,

zeznania świadka I. L. k. 118.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

Na wstępie należy wskazać, że do pracowników zatrudnionych na umowę o pracę tymczasową stosuje regulacje ustawy z dnia 9.07.2003r. o zatrudnianiu pracowników tymczasowych (Dz.U. Nr 166, poz.1608). Powyższa ustawa nie zawiera jednak szczególnych uregulowań w zakresie roszczeń pracowników z tytułu niezgodnego lub niezasadnego rozwiązania umowy o pracę bez wypowiedzenia, tym samym, stosowane są odpowiednio przepisy Kodeksu pracy (art. 5 ustawy o zatrudnianiu pracowników tymczasowych).

Wnosząc pozew powód początkowo żądał kwoty 22 929,72 zł tytułem odszkodowania (vide k. 12). Pismem z dnia 06.02.2013 r. ograniczył powyższą kwotę, jednocześnie rozszerzając roszczenie o zasądzenie zasiłku chorobowego. Ostatecznie powód sprecyzował swoje żądanie ograniczając je do łącznej kwoty 18 255,53 zł, na którą złożyły się - odszkodowanie w wysokości 16 405,53 zł brutto oraz 1850 zł tytułem zwrotu kwoty potrąconej z wynagrodzenia.

Wobec tego, że powód cofnął powództwo w części przekraczającej kwotę 18 255,53 zł oraz w części żądania zapłaty zasiłku chorobowego, Sąd umorzył postępowanie w tym zakresie, o czym orzekł na podstawie art. 355 k.p.c. w zw. z art. 203 k.p.c. jak w punkcie III wyroku.

W niniejszej sprawie poza sporem pozostawała okoliczność, że powód był pracownikiem strony pozwanej w okresie od 11.06.2012r. do 08.10.2012r. , kiedy to nastąpiło rozwiązanie umowy bez zachowania okresu wypowiedzenia z powodu nieusprawiedliwionej nieobecności w pracy.

Ustalając stan faktyczny sprawy Sąd oparł się na dowodach z dokumentów, a zwłaszcza na dokumentach znajdujących się w aktach osobowych powoda w postaci: umowy o pracę tymczasową, oświadczeniu o rozwiązaniu umowy o pracę, wniosku urlopowym powoda, ponadto dokumentach księgowych listach płac, zaświadczeniu o zarobkach, kartach obecności, fakturze VAT wystawionej na pozwaną oraz dokumentacji lekarskiej, kserokopiach zwolnień lekarskich, korespondencji mailowej wysyłanej przez strony. Ich prawdziwość w toku postępowania sądowego nie była przez strony kwestionowana. Ponadto stan faktyczny został ustalony na podstawie zeznań świadka I. L. , a także powoda.

Zeznania te w istotnych kwestiach nie były ze sobą sprzeczne i wzajemnie się uzupełniały. Sąd pominął dowód z przesłuchania w charakterze świadka lekarza neurologa P. S., albowiem okoliczności jakie miał potwierdzić wynikają z kserokopii dokumentacji lekarskiej.

Podstawę prawną roszczenia powoda o odszkodowanie za niezgodne z prawem rozwiązanie z nim umowy o pracę bez zachowania okresu wypowiedzenia stanowił przepis art. 56 §1 k.p. w zw. z art. 58 k.p.

Zgodnie z art. 52 §1 pkt. 1 k.p. pracodawca może rozwiązać umowę o pracę bez wypowiedzenia z winy pracownika w razie ciężkiego naruszenia przez pracownika podstawowych obowiązków pracowniczych. Przepis art. 56 § 1 k.p. stanowi, iż pracownikowi, z którym rozwiązano umowę o pracę bez wypowiedzenia z naruszeniem przepisów o rozwiązywaniu umów o pracę w tym trybie, przysługuje roszczenie o przywrócenie do pracy na poprzednich warunkach albo o odszkodowanie. W przypadku umowy na czas określony odszkodowanie przysługuje w wysokości za okres, do którego umowa miała trwać nie więcej niż za 3 miesiące.

Wskazać przy tym należy, iż zgodnie z poglądem judykatury, rozwiązanie umowy o pracę w trybie art. 52 k.p., jako nadzwyczajny sposób rozwiązania stosunku pracy, powinno być stosowane przez pracodawcę wyjątkowo i z ostrożnością. Musi być to uzasadnione szczególnymi okolicznościami, które w zakresie winy pracownika polegają na jego złej woli lub rażącym niedbalstwie (vide: wyrok SN z dnia 2 czerwca 1997 r., I PKN 193/97, (...) i US 1998, nr 9, poz. 269, wyrok SN z dnia 1 października 1997 r., I PKN 300/97, (...) i US 1998, nr 14, poz. 424). Z winą umyślną mamy do czynienia wówczas, gdy sprawca chce wyrządzić szkodę w mieniu pracodawcy i celowo do tego zmierza lub, gdy mając świadomość szkodliwych skutków swego działania i przewidując ich nastąpienie godzi się na nie (por. wyrok SN z 24.05.2001r., I PKN 400/00, OSNP 2003/6/144). Ponadto podane pracownikowi przez pracodawcę w oświadczeniu o rozwiązaniu z nim umowy o pracę przyczyny tej decyzji muszą faktycznie zaistnieć; muszą być one prawdziwe i konkretne, a z oświadczenia pracodawcy musi wynikać w sposób niebudzący wątpliwości, co jest istotą zarzutu stawianego pracownikowi.

Zgodnie z wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 07.04.1999r. I PKN 645/98 naruszeniem art. 30 § 4 k.p. jest brak wskazania przyczyny wypowiedzenia umowy o pracę, ujęcie jej w sposób ogólnikowy, a także podanie innej przyczyny niż uzasadniająca rozwiązanie umowy o pracę, a więc wskazanie przyczyny „nierzeczywistej”. „Podanie w oświadczeniu o wypowiedzeniu umowy o pracę przyczyny pozornej (nierzeczywistej, nieprawdziwej) jest równoznaczne z brakiem wskazania przyczyny uzasadniającej wypowiedzenie w pojęciu art. 30 § 4 k.p.” (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 13.10.1999r. I PKN 304/99, OSNAPiUS z 2001, nr 4, poz.118)

Z treści oświadczenia woli strony pozwanej z dnia 08.10.2012 r. o rozwiązaniu z powodem umowy o pracę bez wypowiedzenia, wynika, iż przyczyną tej decyzji było ciężkie naruszenie podstawowych obowiązków pracownika przez nie usprawiedliwienie nieobecności. Przy czym w oświadczeniu nie wskazano, jaki dzień, bądź dni pracodawca uznał za nieusprawiedliwione.

Tak sformułowana przyczyna zdaniem Sądu narusza wymogi formalne wynikające z przepisu art. 30 § 4 k.p. Należy zgodzić się przy tym ze stanowiskiem powoda, że brak precyzyjnego, zrozumiałego i odpowiadającego prawu wskazania pracownikowi przyczyny wypowiedzenia, stanowił wadę dokonanego rozwiązania umowy i prowadził do usprawiedliwionego wniosku, że taka czynność pracodawcy naruszała przepisy o wypowiedzaniu umów o pracę.

Ponadto przeprowadzone postępowanie wykazało, że podana przez pozwaną przyczyna była także nierzeczywista. Mianowicie powód od dnia 17.09.2012r. przebywał na urlopie wypoczynkowym, którego termin, jak wynika z zeznań powoda, został jemu jak i pozostałym pracownikom brygady narzucony z góry. Po przyjeździe do Polski powód z powodu odczuwanych dolegliwości bólowych kręgosłupa udał się do lekarza ogólnego, który w oparciu o dokonany wywiad wystawił pierwsze zwolnienie lekarskie od dnia 17.09.2012r. do dnia 23.09.2012r. oraz skierował go do lekarza specjalisty - neurologa. Dalsze wizyty powoda w gabinetach lekarskich kończyły się wystawianiem kolejnych zwolnień stwierdzających jego niezdolność do pracy. Powód otrzymał kolejne zwolnienia na okresy: od dnia 24.09.2012 r. do dnia 30.09.2012r., od 01.10.2012r. do 07.10.2012r., przy czym informował pozwaną o tym, że przebywa na zwolnieniu

z powodu choroby oraz przesyłał zwolnienia drogą pocztową. Pozwana mając wątpliwość, co do zasadności zwolnienia udzielonego na okres 01.10. 2012r. do 08.10.2012r. skierowała wniosek do ZUS o poddanie kontroli tego zwolnienia. Decyzją ZUS z dnia 10.12.2012r. stwierdzono, że niezdolność do pracy powoda ustała z dniem 05.10.2012 r. i odmówił przyznania zasiłku chorobowego na dzień 06.10. i 07.10.2012r. (sobota, niedziela).

Jak już wyżej wspomniano, pozwana nie wskazała w oświadczeniu o rozwiązaniu umowy bez wypowiedzenia konkretnych dni, w których powód nie usprawiedliwił swojej nieobecności. Z kolei z zeznań świadka I. L. jednoznacznie wynika, że chodziło o dzień 08 października, kiedy to powoda nie było w pracy i nie uprzedził o swojej nieobecności. W przedmiocie usprawiedliwienia nieobecności należy odnieść się do § 2 Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 15 maja 1996 r. (Dz. U. Nr 60, poz. 281): „w razie zaistnienia przyczyn uniemożliwiających stawienie się do pracy, pracownik jest obowiązany niezwłocznie zawiadomić pracodawcę o przyczynie swojej nieobecności i przewidywanym okresie jej trwania, nie później jednak niż w drugim dniu nieobecności w pracy. Jeżeli przepisy prawa pracy obowiązujące u danego pracodawcy nie określają sposobu zawiadomienia pracodawcy o przyczynie nieobecności pracownika w pracy, zawiadomienia tego pracownik dokonuje osobiście lub przez inną osobę telefonicznie lub za pośrednictwem innego środka łączności albo drogą pocztową, przy czym za datę zawiadomienia uważa się wtedy datę stempla pocztowego. Dowodami usprawiedliwiającymi nieobecność w pracy jest zaświadczenie lekarskie o czasowej niezdolności do pracy, wystawione zgodnie z przepisami o orzekaniu o czasowej niezdolności do pracy, (§ 3 pkt 1)”.

W świetle powyższego, a także wbrew twierdzeniom strony pozwanej należy przyjąć, że powód w sposób skuteczny usprawiedliwił swoją nieobecność w pracy w dniu 08.10.2012r., ponieważ już następnego dnia 09 października poinformował pozwaną drogą mailową o przyczynach nieobecności oraz wysłał drogą pocztową zwolnienie lekarskie. Okoliczność ta znajduje potwierdzenie w wydruku poczty mailowej powoda, oraz potwierdzeniu nadania zwolnienia lekarskiego drogą pocztową (k.34), tym samym zachował on ustawowy termin do usprawiedliwienia nieobecności (vide wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20 października 1998 r., I PKN 397/98, opubl. OSNP 1999/23/747 nietezowane). Nie bez znaczenia na przekazanie informacji o przyczynie nieobecności w dniu 08.10.2012 r. pozostaje fakt, że powód udał się do neurologa na wcześniej umówioną, co potwierdzają dowody w postaci kart pacjenta, skierowanie na badanie wystawione przez neurologa. Ponadto jak zeznał powód, próbował kontaktować się z pozwaną telefonicznie jednak bezskutecznie. Jednocześnie wskazać należy, iż strona pozwana nie udowodniła zasadności przyczyn rozwiązania umowy tymczasowej. Gdyby nawet przyjąć, jak chce tego strona pozwana, że powód z opóźnieniem powiadamiał i składał zwolnienia lekarskie, to i tak przyczyna ta nie mogłaby stanowić podstawy rozwiązania umowy w trybie art.52 k.p. W myśl utrwalonego orzecznictwa Sądu Najwyższego „...pracownik nie narusza w sposób ciężki podstawowych obowiązków pracowniczych, jeżeli po jego stronie występują okoliczności usprawiedliwiające nieobecność w pracy, a dopuszcza się on jedynie uchybień w formalnym usprawiedliwieniu tej nieobecności.(vide: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 17.11.1997r. I PKN 362/97, OSNAPIUS 2000, nr 20, poz. 752)

Mając na uwadze powyższe, Sąd zważył, że pozwana zbyt pochopnie a w konsekwencji w sposób nieuzasadniony rozwiązała z powodem umowę o pracę bez zachowania okresu wypowiedzenia, opierając się na okolicznościach niewystarczająco zbadanych i stawiając powodowi niepotwierdzone zarzuty. Nie sposób przypisać powodowi winy umyślnej, czy też rażącego niedbalstwa wymaganego dla uzasadnienia decyzji pracodawcy o rozwiązaniu umowy o pracę z pracownikiem w trybie art. 52 §1 pkt.1 k.p.

Wobec tego, iż Sąd uznał za nierzeczywistą i nieuzasadnioną przyczynę rozwiązania umowy o pracę wskazaną powodowi, a nadto czynność ta naruszała obowiązujące przepisy (art. 30 § 4 k.p.), w konsekwencji powództwo jako uzasadnione podlegało uwzględnieniu, o czym orzeczono jak w pkt. I sentencji wyroku.

W oparciu o art. 56 §1 k.p. w zw. z art. 58 k.p. Sąd zasądził na rzecz powoda od strony pozwanej odszkodowanie za niezgodne z prawem rozwiązanie umowy o pracę bez wypowiedzenia w wysokości wynagrodzenia za czas do którego umowa miała trwać to jest okres od dnia 09.10.2012r. do 31.12. 2012 r. razem 2 miesiące i 25 dni w kwocie 16 405, 52 zł brutto według zaświadczenia o zarobkach powoda.

O odsetkach Sąd orzekł na podstawie art. 481 §1 i § 2 k.c. w zw. z art. 359 k.c., których początkowy termin płatności wyznaczył na dzień doręczenia odpisu pozwu pozwanemu (k. 27).

Odnośnie roszczenia powoda dotyczącego zasądzenia na jego rzecz kwoty 1850 zł należy wskazać, że strona pozwana nie kwestionowała ani faktu, ani też wysokości kwoty dokonanego potrącenia z wynagrodzenia powoda (k.160). Należy podkreślić, że wynagrodzenie pracownika podlega ustawowej ochronie. Pracodawca jest uprawniony do dokonywania potrąceń z wynagrodzenia pracownika bez jego zgody w ramach katalogu ujętego w art. 87 k.p. Inne należności podlegają potrąceniu wyłącznie za uprzednią zgodą pracownika wyrażoną na piśmie art. 91 k.p. Zważywszy na fakt, że potrącenie należności za naprawę samochodu w wysokości 1850 zł zostało dokonane z naruszeniem obowiązujących w tym zakresie przepisów, gdyż pozwany nie uzyskał zgody powoda, co potwierdzają zeznania świadka I. L. i zeznania powoda, jego żądanie jako w pełni uzasadnione podlegało uwzględnieniu, o czym orzeczono jak w punkcie II wyroku.

Wprawdzie w toku sporu pozwana zgłosiła zarzut potrącenia z wierzytelności powoda kwoty 1 244,91 zł, ale nie wykazała w sposób dostateczny, by przysługiwały jej jakiegokolwiek wierzytelności wobec powoda. Dlatego też zarzut potrącenia nie mógł zostać uwzględniony.

O kosztach procesu Sąd orzekł mając na względzie art. 98 k.p.c. który stanowi, iż strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. Zważywszy na fakt, że powód wygrał w znacznej części powództwo, Sąd zasądził na jego rzecz zwrot kosztów zastępstwa prawnego zgodnie z § 11 ust. 1 pkt. 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U. Nr 163, poz. 1349 ze zm.) w wysokości 60,00 zł (vide: uchwała Sądu Najwyższego z dnia 07.08.2002r. III PZP 15/02, OSNP 2003/12/285) oraz 450 zł zgodnie z § 6 pkt. 3 powołanego wyżej Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości, łącznie 510 zł, o czym orzekł jak w punkcie IV wyroku.

W punkcie V wyroku Sąd, biorąc za podstawę art. 100 k.p.c. i art. 113 ust.1 w zw. z art. 13 ustawy z dnia 28.07.2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. Nr 167, poz.1398), nakazał stronie pozwanej, aby uiściła na rzecz Skarbu Państwa kwotę 912,77zł zł tytułem zwrotu części opłaty stosunkowej od pozwu, od uiszczenia, której powód był zwolniony z mocy ustawy (5% od kwoty zasądzonej tj. od 18 255,53 zł).

O rygorze natychmiastowej wykonalności orzeczono w pkt VI sentencji wyroku na zasadzie art. 477² § 1 k.p.c., który stanowi, że zasądzając należność pracownika w sprawach z zakresu prawa pracy, sąd z urzędu nada wyrokowi przy jego wydaniu rygor natychmiastowej wykonalności w części nie przekraczającej pełnego jednomiesięcznego wynagrodzenia pracownika.